

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Tertiodecimo Kal. Februarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

bent se igitur Abbas & Monachus, vt Logicè loquamur, vt excessa & excedentia, non vt conuertibilia.

Quòd autem aliqui Religiosi Ordines specialiter suis superioribus, Abbatis potius quàm Præpositi, Prioris, Rectoris &c. titulum tribuerint; forsitan id eo fine factum est, quod alia nomina, excellentiam, præminentiam, adeoque dominium aliquod innuunt, quæ omnia ex religiosa modestia quidam declinare volentes, Abbatis titulum assumpserunt, vt meminissent se suos subditos, tamquam filios paterno potius affectu debere diligere ac dirigere, quàm honorario dignitatis titulo ijs præesse: vtque vicissim ipsi subditi, tamquam veri filij, patribus suis filialem reuerentiam & obedientiam promptissimè exhiberent. Ideoque cum in exordio Ordinis nostri, Prælati, non Abbates, sed Præpositi secundum Regulam S. Augustini vocarentur (de quo vide Seru. Lairuel. mandato §. Opticæ Regul.) quasi hoc nomen, factum aliquem seu dominatum præ se ferret, illud abominantes, Abbatis titulum assumpserunt: non causa elationis, inquit Eugenius III. sed ad maioris religionis obseruantiam. Vnde mirum non est, si in pluribus Abbatijs Ordinis nostri per Germaniam, Austriam, Bohemiam, in picturis, codicibus & monumentis, supremos earum præfectos, non Abbates, sed Præpositos vocatos reperias, qui tamen Abbatialibus gaudent priuilegijs. id enim contigit inhærendo Regulæ S. Augustini, secundum quam Præpositus is dici deberet, qui hodie Abbas, aut Prior Conuentualis; quo mediante vel tamquam cooperatore Clericos suos regebat Episcopus. Monialibus enim, quibus hæc Regula scripta fuit, Præposita erat ipsa mater monasterij. Presbyter, qui eis ab Episcopo destinabatur vt pastor & superintendens; vel ipse etiam Episcopus.

Tertiodecimo Kal. Februaryj.

Jan. 20.

Romæ ad Catacumbas S. Sebastiani martyr, qui Diocletiano Imperatore cum haberet principatum primæ cohortis, sub titulo Christianitatis iussus est ligari in medio campo, & sagittari à militibus, atque ad vltimum fustibus cædi, donec deficeret.

Vide cap.
16. Apot.
Spir. fol.
105.

Gloriosissimi huius Martyris integra manus, per Lotharium Treuirensis Archiepiscopum, dono missa est Alberto Pio Austriaco Belgarum Principi, qui illam adamantibus, gemmis, aureoque tabernaculo decorauit, asseruaturque Bruxellæ in Palatio magna veneratione. ita Miræus in Fast. Belg. Quæ autem consueuisset esse Titulus Christianitatis sub quo ductus hic memoratur S. Sebastianus, ita exemplo demonstrat Euseb. hist. l. 5. c. 1. Cum undique per amphitheatrum circumduceretur Attalus Martyr, tabula, in qua latinis litteris hæc erat inscriptio, præcedente: *Hic est Attalus Christianus.* &c. Præcedere solebat eiusmodi titulus ut docet Suetonius in Caio cap. 32. his verbis: Manibus abscissis atque ante pectus à collo pendentibus, præcedente Titulo qui causam pœnæ indicaret, per cœtus epulantium circumducebatur. Frequens namque apud gentiles, teste Tertulliano, erat aduersus Christianos conclamatio: *Christiani ad leonem. Christiani ad bestias.* Solo siquidem Christiano nomine fuisse insignitum, sufficiens plus quàm ad mortem inferendam eis erat materia.

Baron. in
Martyr.
hoc die.

Catacumbæ autem, siue Catatumbæ, quarum hic fit mentio, erant cryptæ siue loca subterranea, in quibus, sæuientibus Imperatoribus, Christiani latebant ac sepeliebantur. in ea enim loca cum precum causa, siue declinandæ persecutionis gratia, consueuissent frequenti cœtu Christiani conuenire, magis magisque Gentilium furor sæuire atque grassari solitus fuit, ut scribit Tertul. in Apolog. & Minutius Felix in octauio. Sunt autem hæ Catacumbæ adeò Romæ in honore & pia populi veneratione, ut videre sit multos prostratos ipsam terram, ipsa pauimenta, quæ olim calcarunt sanctorum pedes, demissè exosculari, suspiria & gemitus in cœlum emittere, ut refert oculatus horum testis belga noster Pater Cornelis à Lapidè. Sciat itaque Ecclesiasticæ antiquitatis amator, cum de antiquis in agro Romano cœmeterijs, quæ tribus primis sæculis, sanctorum corpora, velut fidei hospitio exceperunt, agitur; nequaquam similia hodiernis cœmeterijs, quæ ædibus sacris adiacent, suntque subdualia, animo fingenda esse: (nec enim tunc in propatulo passim templa erant, neque persecutionum tempestas continua, quæ ad Constantinum Magnum vsque sæuijt, eiusmodi loca permisisset) verum,

rum, vt dixi, subterranei recessus erant, & ingentes quædam caueæ aut cellæ, quæ processu temporum auctæ sunt, & in ædiculas, in porticus & ambulacra, diuisæ. In quibus non tantum qui Christianè obdormierant, sepeliri; (ideoque à Græco verbo κοιμᾶω, id est, dormio, Cæmeteria, hoc est, dormitoria, nūcupata fuerunt) sed etiam qui propter Christum infestabantur, abscondi, & qui sacris interesse aut operari, alijsue pietatis Christianæ exercitijs, intendere vellent, cum minori periculo versari possent. Tales enim sibi latebras, Judæos cum ad necem quærerentur, sub humum effodisse, testatur Dio in Hadriano Imperatore. Vetustissimum omnium ab Onuphrio recensetur, Ostrianum, in via Salaria, tertio ab vrbe lapide, in quo Beatus Petrus multos baptizasse dicitur. Sicuti & S. Urbanus Valerianum Cæciliæ Sponsum, in huiusmodi crypta seu Cæmeterio baptizauit, in via Appia sito. ita enim in Breuiario legimus: Quare hortatu Virginis (Cæciliæ) ad Urbanum Papam, qui propter persecutionem, in Martyrum sepulcris via Appia latebat, veniens, ab eo baptizatur. Inter celeberrima verò, fuerunt Vaticanum, S. Calixti, & S. Priscillæ. de quo posteriori ita Baro: Mirabile dictu, vidimus, sapiusque lustrauimus Priscillæ cæmeterium, haut pridem inuentum atque refoffum, via Salaria, tertio ab vrbe lapide, quod nullo magis proprio vocabulo dixerimus, præ eius amplitudine, & multis atque diuersis eiusdem vijs, quàm subterraneam ciuitatem. quippe quod in ipso ingressu, primaria via ceteris amplior pateat, quæ hinc inde diuersas vias habeat, easdemque frequentes, quæ rursus in diuersos viculos diuidantur & angiportus. rursus vt in ciuitatibus, stans locis, velut fora quædam, ampliora sint spatia, ad conuentus sacros agendos, eademque Sanctorum imaginibus ornata; nec desint, licet nunc obstructa, ad lumen recipiendum desuper excisa foramina. Obstupuit Vrbs, cum in suis suburbijs, abditas se nouit habere ciuitates, Christianorum, tempore persecutionis, Colonias, modò autem sepulcris tantum refertas; & quod legebat in chartis, vel videbat ex alijs cæmeterijs, aliqua solum ex parte reclusis, tunc plenius intellexit. ita Baronius. Cui conformia sunt, quæ narrauit & scripsit Angelinus Gazæus, Societatis I B S V sacerdos Belga, eiusdem cæmeterij anno millesimo sexcentesimo vndecimo, lustrator, cui propter multiplices viarum anfractus, filo

Baro.
to. 2.

duce,

duce, tamquam in labyrintho utendum fuit. quem tu consule, eiusque collegam Petrum Hallosium, in Triumpho sacro S. Terentiani, Duaci, anno 1615, edito, & Aub. Miræum in fastis Belgicis.

Exemplo cryptarum veterum Romanarum, maiores nostri multas olim in Belgio cryptas ædificarunt; cum orationis seu sacrorum conuentuum, tum sepulcrorum causa, quæ sub vetustioribus templis hodieque spectantur, ut Leodici ad S. Petrum & S. Crucem. Traiecti ad S. Seruatium. Laubijs in templo parochiali. Namurci ad S. Albanum, & S. Mariam, & in Orpio magno eiusdem diœcesis pago, ubi Alpais ex concubinâ Pipini Heristallij conuersa, sæpius orasse traditur, & pœnitentiam egisse. Gandavi ad S. Bauonem, quam diuersis altaribus & concionatoria cathedra adhuc nuper ornatam vidi. Anderlaci iuxta Bruxellam, ad S. Guidonem. Antuerpiæ ad S. Walburgam. Duaci ad S. Petrum, & alibi varijs in locis.

FEBRUARIUS.

Quarto Nonas Februarij.

2. 20. 18.

Februar.

Vide cap.

11. Apot.

Spir. fol.

78.

Purificatio B. Mariæ virginis, quæ à Græcis Hypapante Domini appellatur.

Sigeb. in
chron.

anno 542.

Specialis quidem ratio est, hac die potissimum Tutelam beatissimæ virginis Deiparæ contra pestem inuocandi, eo quod in Oriente occasione sedatæ mortalitatis quæ Constantinopolim dirissimè depopulabatur, Iustiniani temporibus hæc festiuitas in honorem sanctissimæ virginis sit instituta: verum quia ipsa præ reliquis omnibus sanctis in cunctis necessitatibus est hominum fidelissima & potentissima Patrona (cum eius potestas in sola etiam sanitatis causa ijs tantummodo ignota sit, qui ea quæ miridiano sole sunt detecta profus cernere nolunt, nec ea credere quæ vident vel audiunt in omnibus totius orbis partibus Indies contingere) ideo singulis eius festiuitatibus in Martyrologio adnotatis, sacram eius memoriam hîc etiam adnotabo, ut in iisdem quoque Tutelam eiusdem imploremus. Licet enim singulis diebus paratissima sit suis clientibus deuotè eam inuocantibus, patrocinium exhibere: festiuis tamen diebus in honorem eius specialiter institutis, ut & reliqui sancti,